

arquitectes obres dates emplaçaments paraula clau

 cerca

Casa Berlingieri

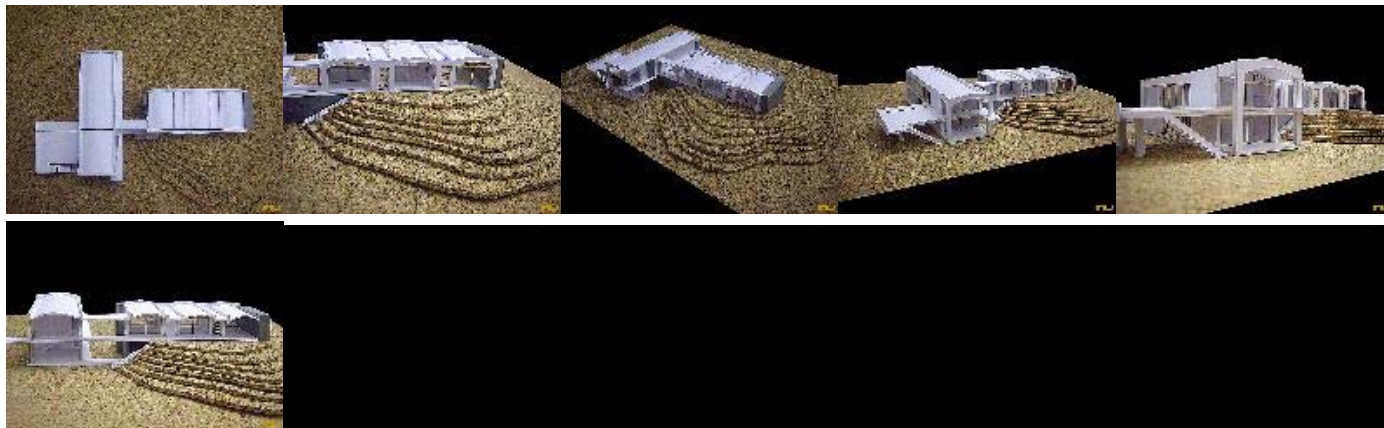
Bonet i Castellana, Antoni

arcaic, habitatge, volta, agregació, repetició,

1947 - 1947

Punta Ballena

model interpretatiu

redibuixat

Casa Berlingieri. Plànols

anàlisi

El 1947 Bonet dissenya aquesta casa de estiu a una de les parcel·les de la urbanització de Punta Ballena (Uruguai) a la que hi treballa des del 1945 per encàrrec de la família Lussich. La proporció quadrada de la parcel·la, l'excel·lent orientació i la proximitat al bosc i el mar són elements determinants en el disseny d'aquest habitatge. Partint d'una única forma constructiva-espacial basada en la volta catalana, l'arquitecte català distribueix el programa en dos volums: el dels dormitoris, estès sobre una duna ajardinada paral·lela al mar, i el de l'àrea social, de dos nivells, disposat en sentit perpendicular a l'anterior.

El bloc dels dormitoris, obert a nord-est (sol de matí a l'hemisferi sud) actua com un filtre entre bosc i platja, afavorint la ventilació creuada de totes les cambres i la comunicació amb l'exterior a través d'una galeria oberta, la qual es perllonga cap a nord-oest per comunicar-se amb el menjador situat a la primera planta de l'àrea social. Aquesta connexió es perllonga en una terrassa que envolta aquest segon cos ampliant-se sobre la façana nord-oest i oferint protecció solar a la sala d'estar a la planta inferior. L'interior d'aquest cos principal es desenvolupa en dos nivells: la planta baixa incorpora una sala d'estar a doble alçada amb una porxada cap el mar i habitacions de servei cap a l'interior, mentre a la planta alta apareix el menjador connectat amb la sala d'estar en planta baixa i amb zona de cuina i serveis. A diferència d'altres habitatges, la "porta principal", com a instant de pas de l'interior a l'exterior, queda confosa amb la façana vidriada cap a nord-oest encara que denotada per la protecció que li ofereix el forjat de la terrassa.

El treball conjunt d'Antonio Bonet i l'enginyer uruguaià Eladio Dieste com a assessor estructural a la casa Berlingieri consuma una innovació de la volta que consisteix en dues operacions: es crea una volta estructural utilitzant peces ceràmiques alternades amb rodons de ferro –batejada per Dieste com a "ceràmica armada"– i s'incorpora una segona volta no estructural sostinguda per envanets amb la finalitat d'incorporar una cambra d'aire ventilada. A l'igual que a les Cases a Martínez (1941-2), en obrir-se un gran finestral sobre la façana llarga cap a sud-oest, el mur de càrrega és reemplaçat per una llinda de formigó que en aquest cas s'expressa amb gran força a la façana. Bonet parteix d'una crugia de 6m entre eixos de pilars o parets del volum principal, i la repeteix als 3 mòduls dels dormitoris, fragmentant-la en dues crugies més petites de 4,50m i 1,50m entre eixos, per allotjar-hi els dormitoris o les seves àrees de servei.

D'aquesta manera, la repetició de la volta caracteritza la imatge de la franja ondulada rítmicament que delimita el conjunt, contraposada a la línia recta de la terrassa i la galeria. Si les Cases a Martínez evidenciaven la voluntat d'actualització tècnica d'una solució "premoderna" com és la volta, a la Berlingieri Bonet dona un pas més endavant a favor del control modular del seu projecte. Volta i modulació seran els punts de partida de La Ricarda (1949-53).

(FAP)

obres relacionades

Casa Oks

Casa Rubió

bibliografia

Redibuixat i model interpretatiu realitzat per:

2008 - Andrea López, Ramón Ronquillo

ÁLVAREZ, Fernando y ROIG, Jordi. Antoni Bonet Castellana 1913-1989. Barcelona: Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : Ministerio de Fomento, DL

1996.

ÁLVAREZ, Fernando y ROIG, Jordi. Antonio Bonet Castellana. Barcelona: Santa & Cole Ediciones de Diseño S.A. Centre d'Estudis de Disseny (CED) y Edicions UPC, 1999.

ORTIZ, Federico y BALDELLOU, Miguel Ángel. La obra de Antonio Bonet. Buenos Aires: Ed. Summa, 1978.

comentaris/assaigs

Aquesta obra està sota una
llicència de Creative Commons.

